

گزارش برگزاری و تصمیمات «کنگره‌ی زن، زندگی، آزادی»

حزب چپ ایران

چهارشنبه، 14 ژوئن 2023 - 12:00



گزارش برگزاری و تصمیمات

«کنگره‌ی زن،
زندگی، آزادی»
حزب چپ ایران

کنگره‌ی سوم
حزب چپ ایران

(پیش از پایان کار این کنگره مقید به پسوند «فدائیان خلق») در نام خود)، به پشتوانه‌ی کنگره‌ی نیم‌روزه‌ی مجازی ۲۱ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ به عنوان پیش‌درآمد برای آمادگی، دستور کار خود را طی ۳ روز فعالیت حضوری از ۱۲ تا ۱۴ خرداد ماه ۱۴۰۲، در فرانکفورت آلمان با موفقیت به پیش برده و در موارد در دستور، پس از بحث و بررسی، تصمیمات ضرور را اتخاذ کرد.

دستور کار اصلی این کنگره‌ی زودرس که شش ماه پیش از موعد مقرر برگزار شد، درنگ بر دستاوردهای گرانقدر و رهگشای جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی»، درس‌آموزی از آن و همزمان بررسی امکانات رشد و تعالی هر چه بیشتر این جنبش، در تداوم روند مبارزاتی علیه نظام حاکم بود. این کنگره عمدتاً بر تعیین وظایف حزب ما در قبال روندهای سیاسی عمیقاً متأثر از همین جنبش در کشور تمرکز داشت.

کنگره در نخستین تصمیم خود و به اتفاق آراء، با تصویب پیشنهاد زیر، خود را مفتخر به نام «کنگره زن، زندگی، آزادی» دانست:

کنگره‌ی ۱۲ تا ۱۵ خرداد ماه ۱۴۰۲ حزب چپ ایران، مفتخر است به احترام جنبش انقلابی ژینا، گردهمایی خود را کنگره «زن، زندگی، آزادی» بنامد و با این ابتکار، به گرمی بر نقش بزرگ و تاثیرات ماندگار جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» در روند گذار از جمهوری اسلامی تاکید نهد. کنگره، یاد همه‌ی جانباختگان این برآمد عظیم را گرامی می‌دارد، به زندانیان سیاسی و هر

رزمنده‌ی آن درود می‌فرستند و در برابر مقام والای زن بپاخاسته‌ی ایرانی، سر به تحسین فرود می‌آورد. شور و شعور ستایش برانگیز «زن، زندگی، آزادی»، خبر وداع جامعه‌ی ایران با جمهوری اسلامی و سنت‌های مردسالارانه و تبعیض‌آمیز را بر سینه‌ی افق نشانده و با صدایی بلند نوید برقراری آزادی، دموکراسی، سکولاریسم، عدالت اجتماعی، رفع تبعیض در همه زمینه‌ها در کشور ما را، سر داده است.

کنگره «زن، زندگی، آزادی» توسط جمعی از رفقای پیشکسوت و یا پرورده‌ی جنبشی گشایش یافت که حزب ما از ثمرات آن، بر بستر تاریخی مبارزه‌ای فداکارانه ست. رفقای گشاینده‌ی کنگره: ناهید قاجار، پروین ملک، فردوس جمشیدی رودباری، ایرج نیری، مصطفی مدنی و حسن جعفری، در پی طنین انداختن سرود انترناسیونال و ترنم چند ترانه - سرود سربرآورده از متن جنبش «زن، زندگی، آزادی» در فضای کنگره، با اعلام یک دقیقه سکوت به احترام همه‌ی جانباختگان و رهروان، راه آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی، شروع کار کنگره را اعلام نمودند.

آنگاه هیئت رئیسه‌ی منتخب کنگره، کار خود را با قرائت دو پیام یکی موكداً درباره‌ی جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» و دیگری ابراز احترام به شخصیت‌های سیاسی، فرهنگی و هنری و نیز هم‌زمانی که در فاصله‌ی دو کنگره درگذشتند، از سوی دو رفیق زن عضو این هیئت آغاز کرد. کنگره سپس با انجام اصلاحات تدقیقی در آئین‌نامه‌ی ناظر بر اداره‌ی کنگره و نیز تصویب دستور جلسه‌ی سه روزه، پیش‌نویس سند سیاسی مصوب کمیسیون سیاسی پیشا کنگره را همراه چند بند آلترناتیو به اظهار نظر اعضاء و میهمانان کنگره گذاشت. در ابتدای بحث، مسئول این کمیسیون توضیحاتی داد و سؤالاتی را در این عرصه پاسخ گفت، تا بحث در راستای مفاد پیش‌نویس سند سیاسی جهت بگیرد.

در سخنانی که قسملاً بگونه‌ی بحث آزاد در کنگره پیش رفت، موضوعات مربوط به تیترو پیش‌نویس («گذار از جمهوری اسلامی، سمت‌گیری‌ها و سیاست ما!»)، ارزیابی از جنبش «زن، زندگی، آزادی»، برداشت از مفهوم گذار از جمهوری اسلامی، اولویت‌بندی در زمینه‌ی الزامات تحقق آن، سمت‌گیری‌ها و سیاست‌های لازمه‌ی راهبرد گذار، نوع مواجهه با سیاست‌گفتگو - هماهنگی - همکاری - اتحادها - تشکیل بلوک - ائتلاف‌ها، کیفیت نحوه‌ی جلب پشتیبانی بین‌المللی در مبارزه با جمهوری اسلامی و روی‌کرد نسبت به مبارزه علیه تبعیض ملی و قومی در جنبش دموکراتیک سراسری، موضوعات محوری را تشکیل می‌دادند. اگرچه، دیگر نکات مهم هم بود که سخنرانان در صحبت‌های خود، بر آنها انگشت گذاشتند.

کنگره‌ی «زن، زندگی، آزادی» حزب، همانند کنگره‌های قبلی ما و این‌بار در گستره‌ی باز بیشتری، میزبان طیفی از نمایندگان احزاب

و تشکل‌های سیاسی اپوزیسیون جمهوری اسلامی و نیز شخصیت‌های فرهیخته و مبارزانی دیرپا در پهنه‌ی سیاست میهنمان بود، که با شرکت فعالانه خود در مباحث این همایش، بر غنای فکری و سیاسی کنگره افزودند. در همین زمینه با پایان وقت رسمی کار کنگره، میز گفت‌وگویی با شرکت خانم ناهید بهمنی و آقایان مجید زربخش، حسن شریعتمداری، محمد صدیق یزدچی، رضا علیجانی و کاظم کردوانی، به گرداندگی رفیقی از حزب ما و شرکت عمومی حضار برگزار شد، که بر ارتقای مباحث سیاسی کنگره افزود و از نقاط ارزشمند کار این کنگره بود.

کنگره در روز دوم فعالیت خود، ابتدا سند پیش‌نویس را برای مینا تلقی‌شدن به تصمیم‌گیری کنگره گذاشت که با ۹۱.۷ درصد رای موافق، از سوی کنگره پذیرفته شد. کنگره سپس به موارد آلترناتیو در سند و نیز دو پیشنهاد دارای وجاهت قانونی برای در دستور قرار گرفتن پرداخت، که از آنها دو فقره به تصویب رسید و وارد متن گردید. در مورد یکی از پیشنهادهای کنگره بر ادامه‌ی بحث پیرامون آن در پسا کنگره تأکید کرد و برای آن تدبیر مقتضی اتخاذ نمود. آنگاه هیئت رئیسه‌ی کنگره سند مینای تدقیقی را در دستور تصمیم‌گیری گذاشت که با ۸۹ درصد رای موافق، بی هیچ رای مخالف و ۹.۵ درصد رای ممتنع، به تصویب کنگره رسید و به عنوان سند سیاسی راهنمای سیاست ورزی حزب برای بازه‌ی زمانی بعد از کنگره، قرار گرفت. این سند همراه این گزارش در تارنمای «به پیش» و چند سایت دیگر منتشر می‌شود.

کنگره‌ی «زن، زندگی، آزادی» حزب، همچنین به ارگان مسئول سیاسی جاری وظیفه داد تا مبتنی بر مفاد سند سیاسی مصوب، پیام‌هایی را با امضای کنگره خطاب به مردم ایران و نیز گروه‌بندی‌های اجتماعی و فعالان سیاسی و چاپ صادر کند.

کنگره‌ی سوم حزب با آنکه اساساً برای امر مهم سیاست برگزار شده بود، اما به چند پیشنهاد اساسنامه‌ای از سوی این نهاد و نیز پیشنهادهای رسیده به آن هم پرداخت. کنگره با پذیرش چند فقره از موارد پیشنهادی، مجموعه مصوبات مربوطه اعم از افزودنی و حذفی برای اصلاح اساسنامه را به رای گذاشت که با نتیجه‌ی موافق ۹۶ درصد آرا، بدون رای مخالف و ۴ درصد رای ممتنع، بالاتر از حد نصاب ۶۰ درصد آرا را به خود اختصاص داده و تصویب شد. مینای مناسبات حیات حزبی ما، اساسنامه با این مصوبات است، که همراه این گزارش در تارنمای «به پیش» و چند سایت دیگر انتشار می‌یابد.

کنگره‌ی «زن، زندگی، آزادی» حزب چپ ایران، علاوه بر دریافت پیام‌هایی از ۱۲ تشکل سیاسی اپوزیسیون جمهوری اسلامی شامل اتحاد جمهوری‌خواهان ایران؛ جبهه ملی ایران - اروپا و جبهه ملی ایران - سازمان‌های خارج کشور (مشترک)؛ حزب توده ایران؛ حزب دمکرات کردستان ایران؛ حزب دمکراتیک مردم ایران؛

حزب مردم بلوچستان؛ سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران؛ سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)؛ شورای مدیریت گذار؛ همبستگی جمهوریخواهان ایران؛ میزبان نمایندگان از ۱۰ تشکل در این مجموعه بود. کنگره در دومین روز کار خود، میزگردی از نمایندگان هفت تشکل حاضر در این مجموعه با شرکت دو رفیق از حزب چپ ایران و به گرداندگی مسئولی از حزب برگزار کرد، که بر امر محوری سیاست هماهنگی‌ها، ائتلاف‌ها و اتحادها در اپوزیسیون سکولار دمکرات و جمهوریخواه و نیز گردآمدن نیروی چپ تمرکز داشت. در این میزگرد همچنین به نقش زنان در سازمان‌ها و احزاب سیاسی و تاثیرات جنبش «زن، زندگی، آزادی» در آن پرداخته شد. این برنامه‌ی دو ساعته زیر پوشش تلویزیون ایران اینترنشنال قرار گرفت و بخشی از آن، پخش مستقیم شد. کنگره‌ی «زن، زندگی، آزادی» کانونی شد برای گردهمایی دوستانه و سازنده میان طیفی از اپوزیسیون ترقیخواه و آزادیخواه جمهوری اسلامی که موفقیتی برای آن بود.

این کنگره همچنین برخوردار از حضور میهمانانی به نمایندگی از احزاب مترقی و چپ بین‌المللی دوستدار حزب چپ بود، که بعضاً شنونده‌ی مستقیم سخنرانی‌های حضور این دوستان شد و یا در جریان پیام‌های ویدئویی و کتبی ارسالی آنان قرار گرفت. رفیق کورنلیا ارنست نماینده‌ی پارلمان اروپا از فراکسیون چپ و رئیس گروه مرتبط با مسائل ایران، رفیق توپاک اوربانا عضو رهبری حزب چپ آلمان و جناح چپ آن، رفیق سرجیو کاماراسا از رهبران حزب جمهوریخواه چپ اسپانیا، رفیق حازیم کوایی به نمایندگی از حزب کمونیست عراق (شیوعی)، رفیق برند رات از جریان چپ مارکسیستی آلمان با سخنان نافذ خود، کنگره ما را گرما بخشیدند. از خانم کارولین کیرش - یکی از رهبران حزب سوسیال دمکرات ایالت نوردراین وستفالن آلمان و عضو پارلمان ایالتی و رئیس اتاق ایران - که در پشتیبانی این حزب از جنبش «زن، زندگی، آزادی» در پارلمان ایالت مزبور ایجاد شده است - نیز پیامی ویدئویی در صحن کنگره پخش شد. در کنگره به چند پیام رسیده هم اشاره شد و سپاسگزاری از ارسال کنندگان آن‌ها به عمل آمد. پیام‌هایی از: آقای مارکوس اشنایدر، رئیس بخش خاورمیانه بنیاد فردریش ابرت در مقام اتاق فکر حزب سوسیال دمکرات آلمان، مسئولان دوئال کمیسیون روابط بین‌الملل حزب چپ آلمان، حزب خلق فلسطین، حزب کمونیست اسپانیا، خانم جمیله پلوشه از فعالان سرشناس جنبش زنان دمکرات افغانستان در قدردانی از همیاری ایرانیان دمکرات و آقای نجم الدین کاویانی، از رهبران بنام حزب سابق وطن افغانستان. جمله‌ی این سخنان و پیام‌ها در تارنمای «به پیش» حزب در دسترس خوانندگان قرار دارد.

کنگره‌ی «زن، زندگی، آزادی» حزب چپ ایران در پایان دومین شب گردش کار خود، یک دورهمی رفیقانه هم بخاطر پیشرفت کار

کنگره داشت. در این گردهم آئی صمیمانه که تا پاسی از شب ادامه داشت، با خواندن سرود و شعر و ترانه، در راستای امید پروری و تحکیم همبستگی مبارزاتی، بر پیمان خود، دومین روز کنگره را به پایان برد.

کنگره در سومین روز کار خود به قراری رسیدگی کرد که درخواست برداشتن پرائنتز «(فدائیان خلق)» از نام تا کنونی حزب چپ ایران را داشت. موافق و مخالف این پیشنهاد، جملگی در عین تاکید بر احترام ماندگارشان به این تبار تاریخی، تاکید بر میراث داری جنبش فدائی و تصریح بر پابرجایی در بزرگداشت و گرمی‌داشت یارانی که جان و جوانی خود را پای این جنبش گذاشته‌اند، اما در ضرورت ابقای این پسوند و یا نامیدن حزب به اقتضای نگاه و عمل امروزین‌اش سخن گفتند. کنگره سرانجام با مبنای ۶۰ درصد شرط احراز رای (اساسنامه‌ای) در این باره، به تصمیم نشست. قرار مربوط به حذف پرائنتز از نام حزب، با ۷۳.۸ درصد رای موافق، ۱۹ درصد رای مخالف و ۷.۲ درصد آرای ممتنع به تصویب کنگره رسید. به دنبال این مصوبه، قرار شد لوگوی حزب، رسانه‌های آن و اسناد حزب، بر همین پایه بازتنظیم شوند.

کنگره در پایان فعالیت خود تعداد لازم عضو برای نهاد شورای مرکزی دوره‌ی بعد و نیز ضریب رای شکسته در قبال آن را تعیین کرد و از طریق انتخابات مخفی الکترونیکی، اعضای شورای مرکزی منتخب خود را برگزید. پس از آن نیز وارد انتخابات اعضای نهاد مرکزی رسیدگی به شکایات و داوری «رشد» شد و آنها را برگزید. کنگره، انتخابات دو نهاد مرکزی دیگر را به کنگره‌ی مجازی که مقرر گردید برای بررسی بقیه‌ی قرارهای ارائه شده به کنگره تشکیل شود، واگذار کرد.

کنگره‌ی «زن، زندگی، آزادی» حزب چپ ایران، از طریق هیئت رئیسه‌ی خود با بزرگداشت نام مهسا (ژینا) و گرمی‌داشت جانباختگان این جنبش انقلابی سکولار دمکراتیک، درود دیگربار خود را تقدیم همه‌ی مایه‌گذاران برای برپایی و پایداری این جنبش کرد و بر عزم حزب چپ ایران تا پیروزی، برای گذار از جمهوری اسلامی به جمهوری سکولار دمکرات و تلاش برای ایجاد و حفظ ارزش‌های سوسیالیستی پای فشرد.

هیئت رئیسه‌ی کنگره کار خود را با سپاس از رفقای مسئولی که در دوره گذشته برای پیشبرد فعالیت‌های حزب کوشیدند و نام بردن از عزیزانی که برگزاری این کنگره را تدارک دیده و زحمات فراوان به منظور برگزاری موفقیت‌آمیز آن متقبل شدند، به پایان برده و برای رفقای منتخب خود، موفقیت در پیشبرد تعهداتشان در تداوم و تعالی فعالیت حزب چپ ایران را، آرزو کرد.

هیئت رئیسه‌ی کنگره «زن، زندگی، آزادی» حزب چپ ایران

۲۳ خرداد ماه ۱۴۰۲ برابر با ۱۳ ژوئن ۲۰۲۳

مصوبات کنگره:

(۱) سند سیاسی:

گذار از جمهوری اسلامی،

سمت‌گیری‌ها و سیاست ما!

الف: مهم‌ترین رخداد در بازه‌ی زمانی اخیر کشورمان، جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» است، که در عرض چند ماه توانست سیمای سیاسی کشور را دگرگون کند. این جنبش با به چالش کشیدن سلطه‌ی نهادهای سرکوب و زیر سوال بردن کل حکومت و بی‌اعتبار ساختن راس آن، خامنه‌ای و بیت او، و نیز کاربست مبارزه‌ی خشونت پرهیز، موفق شد توجه جهانیان را برانگیزد. جنبش «زن زندگی آزادی» تجلی تحولاتی عمیق و بازگشت‌ناپذیر در باورها و ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی جامعه‌ی ماست و در آئینه‌ی دستاوردهای خود، نقشی از سیمای آینده‌ی ایران را نشانده‌است. جنبشی سکولار دموکرات که با نمایش همبستگی ملی و گسستی بنیادین از نظام مبتنی بر مذهب، صفحه‌ی دیگری از تاریخ در برابر نسل‌های آینده گشوده‌است. زنان کشور ما که از همان فردای انقلاب، رزمنده‌ی پیگیر مبارزه با تبعیض و بی‌عدالتی در برابر جمهوری اسلامی بوده‌اند، نقش اصلی را در شکل دادن به این برآمد انقلابی داشته‌اند؛ شعار محوری این جنبش انقلابی با نام زن - مهسا - آغاز و ثبت شده‌است. همچنین، مبارزات حق‌طلبانه‌ی ملیت‌های تحت تبعیض، - مخصوصاً در کردستان و بلوچستان - و پایداری آن‌ها در جریان جنبش «زن، زندگی، آزادی»، موقعیت این تبعیض‌ستیزی‌ها را در فضای سیاسی کشور تقویت کرده، موجب همدلی بیشتر مردم با مطالبات به‌حق آن‌ها شده که به‌نوبه‌ی خود تحول‌نویسی در مبارزات مدنی و مردمی کشور است.

ب: کشور ما با بحران‌های پرشمار و درهم تنیده‌ی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی عمیقی درگیر است و عامل اصلی ایجاد این بحران‌ها هم جمهوری اسلامی است. تداوم و تعمیق این بحران‌ها، از یک سو زندگی بخش بزرگی از مردم کشور را به فلاکت نشانده و موجودیت کشور را با مخاطره روبرو ساخته‌است. اما از سوی دیگر، جامعه را هم به چاره‌جویی واداشته‌است. جمهوری اسلامی با فروریزی مشروعیت، ناکارآمدی، فساد نهادینه و ساختاری مواجه است؛ در اساس نیز با اتکاء بر ارگان‌های نظامی، امنیتی، اطلاعاتی، تبلیغاتی و توسل به سرکوب ادامه‌ی حیات می‌دهد و پایگاه اجتماعی آن مدام رو به کاهش است. توسل به سرکوب خشن، خود نشان از فاصله‌ی عمیق بین حاکمیت و مردم است که روز به روز بیشتر می‌شود.

ج: بیش از ۸۰ درصد مردم ایران، به‌ویژه زنان که اولین آماج سرکوب رژیم جمهوری اسلامی بوده‌اند، از وضعیت موجود ناراضی و خواهان تغییر آن هستند. این ذهنیت و روانشناسی سیاسی در بین مردم وجود دارد که وضعیت موجود ناپایدار و تغییر امری اجتناب‌ناپذیر است. ادامه‌ی این روند، در جامعه‌ی جنبشی ایران که به دلیل تراکم بحران‌ها و انباشت نارضایتی‌ها با دوره‌های متناوب و تصاعدی خیزش‌های مردمی و افت‌های مقطعی آن روبه‌رو است، به فرسایش اقتدار حکومت و شکاف در درون ساختار قدرت انجامیده و زمینه را برای شکل‌گیری موقعیت انقلابی فراهم می‌سازد. خیزش‌های مردمی از دهه‌ی نود (خیزش دی‌ماه ۹۶ و آبان ۹۸) تاکنون، همه بر گذار از جمهوری اسلامی، به مثابه‌ی تنها راه نجات جامعه تاکید کرده‌اند. مردم ایران به تجربه دریافته‌اند که ساختار قدرت جمهوری اسلامی اصلاح‌ناپذیر و خود سدی در برابر هر نوع تحول اساسی و راهگشا در جامعه است. راه تغییر اساسی در کشور ما، از برکناری جمهوری اسلامی می‌گذرد.

د: هم‌اکنون برخی مولفه‌های موقعیت گذار یا موقعیت انقلابی تکوین یافته و برخی مولفه‌های آن هنوز تکوین پیدا نکرده است. اکثریت مردم ایران نمی‌خواهند مثل گذشته زندگی کنند، اما جمهوری اسلامی علیرغم شکنندگی‌اش، هنوز برای چند صباحی قادر به اعمال سلطه‌ی سیاسی خود بر جامعه است. تکمیل مولفه‌های موقعیت انقلابی، در گرو تداوم و گسترش روند مبارزات انقلابی، حضور گسترده‌تر مردم در اعتراضات، سازمانیابی گروه‌های مختلف اجتماعی، هم‌پوشانی جنبش‌های مردم‌نهاد، تشدید فشارهای بین‌المللی، شکل‌گیری رهبری سیاسی و تعمیق شکاف در کانون قدرت و سست شدن اراده‌ی سرکوب است، که جملگی در راستای تامین و تکوین گذار از جمهوری اسلامی و برکناری آن است.

۱- بی‌نتیجه ماندن همه‌ی تلاش‌ها برای تغییرات هر چند محدود در جمهوری اسلامی در طول سه‌دهه‌ی گذشته، سترونی نظام جمهوری اسلامی را بیش از هر وقت دیگری در برابر دیدگان عموم قرار داده است. بخش بزرگی از مردم که خواهان زندگی بهتر، تغییر در سمت تحقق آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و پیشرفت کشور هستند، به تجربه به این باور رسیده‌اند، که در ساختار قدرت جمهوری اسلامی، امکان تغییر از درون وجود ندارد و راه تغییر از برچیدن بساط این نظام حکومتی می‌گذرد.

۲- ما در گذار از جمهوری اسلامی بر جنبش‌های اجتماعی، نهادهای مدنی، خیزش‌های مردمی متکی بوده، گسترش اعتراضات و اعتصابات، سازمان‌یابی مستقل مردم، تلفیق خیزش‌های اعتراضی، اعتراضات خیابانی، اعتصابات صنفی، اعتصاب عمومی، نافرمانی‌های مدنی، پیوند و هم‌زمانی آن‌ها را، راهکارهای گذار دموکراتیک از حکومت می‌دانیم و از آن‌ها قاطعانه

حمایت می‌کنیم. در حال حاضر نافرمانی مدنی به شکل رایجی از مبارزه علیه حکومت تبدیل شده و با زندگی روزمره مردم درآمیخته است. ما مبارزات مردم برای عقب‌نشاندن حکومت در هر زمینه و به هر اندازه را، به سود روندهای دموکراتیک و گامی به جلو در مبارزه علیه استبداد دین‌سالار می‌دانیم.

۳- تمرکز ما بر تامین حضور گسترده‌ی مردم در خیابان‌ها، دانشجویان و دانش‌آموزان در اعتراضات دانشگاه‌ها و مدارس، اعتصابات سراسری کارگران، کامیون‌داران، کسبه و بازار، اعتراضات معلمان و گروه‌های دیگر اجتماعی است. همین حضور هم می‌تواند حکومت را به عقب‌نشینی وادار سازد و برای گذار مسالمت‌آمیز و دموکراتیک بستر مساعد فراهم آورد. سازماندهی و تشکلیابی گروه‌های مختلف اجتماعی در تداوم تجربیات این دوره، فرصتی برای سازماندهی در اشکال مختلف به‌ویژه سازماندهی محله‌محور، تشکلهای صنفی، کمیته‌ها و صندوق‌های اعتصاب است. برآمد ۲۰ تشکل صنفی و مدنی و انتشار منشور مطالبات حداقلی را، تلاشی ارزنده در این راستا ارزیابی می‌کنیم تلاش مقدم حزب ما در این جهت و در تقویت امر سازماندهی و تشکلیابی گروه‌های مختلف اجتماعی خواهد بود.

۴- سیاست ما در زمینه‌ی اتحادها، ائتلاف و همکاری‌ها برای گذار عبارت است از:

الف: مابه عنوان یک نیروی مدافع سوسیالیسم دموکراتیک برای نزدیکی و اتحاد نیروهای چپ دموکرات تلاش می‌کنیم و از گفتگو و همکاری با دیگر جریان‌ها و نخله‌های چپ به منظور تشکیل یک بلوک چپ برای دفاع از منافع کارگران و دیگر مزد و حقوق‌بگیران در سایر عرصه‌ها استقبال می‌کنیم.

ب: ما خواهان گذار از جمهوری اسلامی و جایگزینی آن با حکومتی دموکراتیک و سکولار در شکل جمهوری هستیم، برای ایجاد ثقلی از جمهوری‌خواهان، تقویت آن و اتحاد وسیع در بین نیروهای جمهوری‌خواه تلاش می‌کنیم.

پ: انسجام نیروهای چپ و تشکیل ثقل جمهوری‌خواهان مهم و بسیار ضروری است، اما برای عبور از سد جمهوری اسلامی، کافی نیست. ما بر گفتگو با هدف ایجاد مرکز هماهنگی نیروهای اپوزیسیون که به دموکراسی، سکولاریسم و پلورالیسم باور دارند و در این راستا به انتخابات آزاد، قضاوت صندوق رای، پذیرش نتیجه‌ی آن و تشکیل مجلس موسسان برای تدوین قانون اساسی جدید پایبند هستند، تاکید داریم.

ت: از نظر ما تشکیل بلوک‌های مختلف و تنظیم رابطه‌ی بلوک‌ها و همکاری در هر حدی که اشتراکات اجازه می‌دهد، به شکل‌گیری مرکز هماهنگی استحکام بیشتری می‌بخشد. هم‌اکنون بلوک‌های متعددی در بین نخله‌های مختلف اپوزیسیون شکل

گرفته‌اند و یا در حال شکل گرفتن هستند. یکی از این بلوک‌ها ائتلاف "همگامی برای جمهوری سکولار دموکرات در ایران" است که حزب ما هم یکی از اعضای آن است. ما بر تلاش خود برای گسترده‌ترین ائتلاف و اتحاد نیروهای جمهوری‌خواه در یک بلوک، ادامه خواهیم داد. شکل‌گیری بلوک‌ها، امکانات جدیدی را در برابر نیروهای اپوزیسیون سکولار دموکرات برای رسیدن به تفاهم‌ها و توافقی‌های جمع‌تری و دیالوگ بر سر مسیر پیش روی، ایجاد می‌کند.

ث: گفتگو، پرنسپ ما در ارتباط با نیروهای سیاسی منتقد و مخالف جمهوری اسلامی است. هدف ما در این گفت‌وگوها، شناخت متقابل از مواضع یکدیگر، بررسی موانع همکاری نیروها، دستیابی به تفاهم و راهکارهای غلبه بر آنها، یافتن نکات اشتراک و در صورت امکان، سازمان دادن همکاری‌ها است.

ج- ما بر این باوریم که با جریان‌های راست افراطی که زیر شعار «بازگشت به قانون اساسی مشروطه» احیای سلطنت پهلوی را به عنوان برنامه‌ی خود اعلام کرده‌اند، از همین امروز برای حذف صداهاى مخالف نقشه می‌کشند و با حملات سازماندهی شده به تجمعات در خارج از کشور، فحاشی سازمان‌یافته در فضای مجازی، عامل تفرقه در جنبش «زن، زندگی، آزادی» هستند، گفت و گو ممکن نیست. هر تحولی در جهت ایجاد هم‌سوئی و هم‌آهنگی بین نیروهای اپوزیسیون دموکرات، از طریق منزوی کردن چنین نیروهایی ممکن است.

۵- برای گذار از جمهوری اسلامی، ضروری است که ضمن مخالفت با حمله‌ی نظامی، تحریم‌های اقتصادی علیه معیشت مردم و آترناتیوسازی توسط دولت‌ها، از فشارهای بین‌المللی به جمهوری اسلامی برای آزادی زندانیان سیاسی، توقف شکنجه، اعدام و تامین حقوق بشر استقبال کرد.

۶- از شاخصه‌های فروپاشی حکومت اقتدارگرای جمهوری اسلامی، شکل‌گیری شکاف و چند دستگی درون آن است. شکاف و اختلاف عمدتاً بر سر رویکردها برای بقای حکومت، نوع مواجهه با جنبش‌های اجتماعی و کاربرد خشونت، کوشش بخشی از حکومت برای حفظ خود و قربانی کردن بخش دیگر، سیاست‌های اقتصادی، رقابت‌های شخصی و جان‌شینی حاکم شکل می‌گیرد. حزب ما معتقد است که گسترش اعتراضات، می‌تواند به تضعیف حکومت و ریزش در بدنه‌ی آن منجر گشته، اراده‌ی سرکوب را سست کرده و فرصت‌های گرانبها برای سازمانیانی گروه‌های اجتماعی، همکاری و ائتلاف نیروهای اپوزیسیون فراهم آورد. ما در مشی سیاسی خود بر این تاکید داریم که همانا مبارزه‌ی گسترده و خشونت‌پرهیز، پرهیز از انتقام‌جوئی و کاربرد سیاست‌های سنجیده نسبت به نیروهای مسلح، در عین تاکید بر حق مسلم دادخواهی در رابطه با جنایات

رژیم، می‌تواند شکاف‌های درون حکومت را تعمیق داده و موجب ریزش در نهادهای حکومتی و فاصله‌گیری از آن شود.

۷- جامعه‌ی ما با توجه به بحران‌های پرشمار و درهم‌تنیده و شکاف‌های متعدد و متقاطع، آستان تحولات بنیادین است و هر رخدادی می‌تواند به زبانه کشیدن اعتراضات و گسیل مردم به خیابان‌ها منجر شود. با توجه به موقعیت ویژه‌ی علی خامنه‌ای به عنوان رهبر - ولی فقیه در ساختار قدرت، مرگ او می‌تواند به شکل‌گیری یا تعمیق شکاف‌های حکومتی، گسترش اعتراضات، جابه‌جایی قدرت، تحول سیاسی و تکوین مولفه‌های گذار از جمهوری اسلامی بیانجامد. لازمه‌ی بهره‌گیری از چنین تحولاتی، تقویت حضور حزب در حیات سیاسی جاری در ایران و تسریع هرچه بیشتر روند تأمین هماهنگی‌ها در اپوزیسیون سکولار دموکرات است.

۸- جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» عمیقاً خشونت‌پرهیز بوده و این امر در جلب گروه‌های اجتماعی و حمایت‌های بین‌المللی تأثیر به‌سزائی داشت. مبارزه‌ی مبتنی بر اصل خشونت‌پرهیزی وجهی از الزامات گذار از جمهوری اسلامی است. در عین حال، ما بر این باوریم که دفاع مشروع در مقابل سرکوب امر پذیرفته شده‌ای است و مردم حق دارند در مقابل سرکوب از خود دفاع کنند.

۹- بحران اقتصادی یکی از عوامل تعیین‌کننده‌ی فروپاشی جمهوری اسلامی است. این بحران بسترساز اصلی مبارزات معیشتی گروه‌های مختلف اجتماعی و مطالبات آن‌ها علیه حکومت است. مبارزات رو به گسترش و پیوسته‌ی مردم در چالش با حکومت، هرچه بیشتر خصلت سیاسی به خود می‌گیرد. سیاست حزب ما، برقراری پیوند زنده با جنبش‌های مطالباتی و مدنی مردم و افق‌گشایی دموکراتیک در برابر این شط عظیم مبارزاتی علیه رژیم و سیاست‌های آن است. ما پیگیرانه از این مبارزات حمایت می‌کنیم و بر گره خوردگی امر آزادی و عدالت تأکید داریم.

۱۰- خیزش دی‌ماه ۹۶ و آبان ۹۸ برخاسته از وضعیت فلاکت‌بار تهیدستان و طبقه‌ی متوسط فرودست، کارگران و زحمتکشان بود. در سال‌های گذشته به‌جهت بحران اقتصادی و سیاست‌های مخرب حکومت، زندگی گروه‌های فرودست جامعه وخیم‌تر شده و زمینه را برای خیزش آن‌ها فراهم آورده‌است. جنبشی که بر تحركات اعتراضی و انقلابی دهه‌های اخیر جامعه، خاصه بر خیزش‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۸ و جنبش "زن، زندگی، آزادی" بنا شود، از آن‌ها فراتر رود و مبارزه برای معیشت شایسته را، با مبارزه برای آزادی و دموکراسی گره زند، یکی از الزامات گذار از جمهوری اسلامی است. ترویج این ضرورت از زمره وظایف کانونی ما در دوره پیش‌روست.

۱۱- شعار راهبردی ما گذار از جمهوری اسلامی، جایگزینی آن با جمهوری سکولار و دموکرات، برگزاری انتخابات آزاد، تشکیل مجلس موسسان و تدوین قانون اساسی جدید است. نظام سیاسی پیشنهادی ما مبتنی بر موازین حقوق بشر و رفع هرگونه تبعیض جنسی و جنسیتی، عقیدتی، دینی، ملی و قومی و توأم با تامین حقوق دموکراتیک ملی و قومی است. ما بر تمرکززدایی و ضرورت اداره‌ی امور هر منطقه به دست ساکنان آن تاکید داریم و مدافع تامین حقوق ملی، وحدت ایرانیان و یکپارچگی کشور هستیم. از نظر ما فدرالیسم مناسب‌ترین شکل برای عدم تمرکز و رفع تبعیض ملی و قومی در ایران است.

۱۲- کشور ما فاجعه‌ی زیست‌محیطی در حوزه‌های مختلف، به‌ویژه آب و خاک مواجه است. بحرانی که عمده‌تاً ریشه در سیاست‌ها و عملکرد جمهوری اسلامی دارد. تخریب محیط زیست، ابعاد ویرانگری پیدا کرده و به مسئله‌ی حاد جامعه ما تبدیل شده‌است. این بحران طی سال‌های گذشته، به برآمد اعتراضی گروه‌هایی از کشاورزان در اصفهان و خوزستان انجامید. ما از اعتراضات و مطالبات مردم در این حوزه حمایت می‌کنیم و مبارزه علیه تخریب محیط زیست را، بخش جدائی ناپذیری از تلاش مردم برای رهائی از سیاست‌های ویرانگر جمهوری اسلامی می‌دانیم. ما از تشکل‌ها و کمیته‌های تخصصی محیط زیست که برای برنامه‌ریزی جامع ملی و محلی گام بر می‌دارند و برای پیشگیری از تخریب بیشتر محیط زیست و مدیریت بحران آب و زیست بوم تلاش می‌کنند، حمایت می‌کنیم. بازداشت و زندان و قتل فعالان محیط زیست را به شدت محکوم می‌کنیم. ما با تاکید بر لزوم رعایت کنوانسیون‌های بین‌المللی در باره‌ی محیط زیست و رفع خطر گرم شدن زمین، پشتیبان هر اقدام ضرور بین‌المللی در جهت حفظ محیط زیست هستیم.

۱۳- جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» در اعتراض به قتل مهسا امینی و علیه حجاب اجباری شکل گرفت و با آن پیوند خورد. شمار زیادی از زنان در جریان جنبش مهسا حجاب از سر برداشتند و آزادی پوشش را بر حکومت تحمیل کردند. اکنون حکومت تمام قوای خود را به کار گرفته تا وضعیت را به قبل از جنبش مهسا برگرداند. مبارزه علیه حجاب اجباری، با تداوم روند مبارزاتی در هم آمیخته و به گرانگاه مهمی در گذار از جمهوری اسلامی، استقرار دموکراسی و به عاملی موثر در گسترش نافرمانی مدنی تبدیل شده‌است. حزب ما همگام و همراه مبارزه‌ی زنان و مردان علیه حجاب اجباری و برای آزادی پوشش و برابر حقوقی زن و مرد مبارزه می‌کند.

۱۴- توحش و حمله‌ی ممتد شیمیائی به مدارس دخترانه از درون حکومت برمی‌خیزد و از حمایت نیرومندی در درون آن برخوردار است. در وضع مرعوب حکومت، تکرار چنین جنایاتی علیه جامعه در آینده منتفی نیست. این جنایات مبین تعرض شیرانه علیه

امنیت مردم است. ما کل حکومت و در راس آن علی خامنه‌ای را مسئول مستقیم این وحشیگری‌ها می‌دانیم و همه‌ی مردم کشور را به مبارزه‌ی جمعی و مدنی با آن فرامی‌خوانیم.

۱۵- اعدام و شکنجه دو رکن اساسی حاکمیت جمهوری اسلامی در سرکوب مخالفان و مواجهه به معضلات اجتماعی هستند. پرونده سازی برای معترضان جنبش «زن، زندگی، آزادی»، صدور احکام اعدام در مورد آنان، و قتل آنان از جمله اقدامات رژیم علیه جنبش انقلابی مردم است. ما برای لغو اعدام و پایان دادن به شکنجه در زندان‌ها و آزادی زندانیان سیاسی مبارزه می‌کنیم و بر ضرورت تداوم و گسترش اتحاد عمل علیه اعدام و شکنجه در ایران پای می‌فشاریم. ما مخالف صدور حکم اعدام به مثابه‌ی بی‌رحمانه‌ترین، غیرانسانی‌ترین و تحقیرآمیزترین شیوه‌ی مجازات هستیم و با اعمال این مجازات در همه‌ی شرایط، صرف نظر از این‌که متهم چه کسی است، شرایط وقوع جرم چه بوده، فرد بی‌گناه یا گناهکار است، بدون استثنا مخالف هستیم. ما همچنین، مخالف هر نوع شکنجه، اجبار به اعتراف در زندان‌ها هستیم.

۱۶- نویسندگان، هنرمندان تئاتر و سینما، فیلمسازان، روزنامه نگاران حامی جنبش «زن، زندگی، آزادی» همچنان مورد تعقیب و آزار دستگاه‌های تفتیش عقاید و سرکوب حکومتی قرار دارند. حزب چپ ایران هم‌گام با فرهنگ‌سازان کشور برای لغو سانسور و منع پیگرد نویسندگان، روزنامه نگاران، فیلمسازان و فرهنگ‌سازان مبارزه می‌کند. ما از ایجاد تشکل‌های هنرمندان و به رسمیت شناختن استقلال عمل آنان در حوزه‌ی کار خود، ایجاد امکانات لازم برای رشد و ارتقاء رشته‌های مختلف هنری، تخصیص بودجه برای تشویق نوآوری و خلاقیت در عرصه‌های مختلف فعالیت هنری، و همچنین، برخورداری همه‌ی دست اندرکاران هنر و فرهنگ جامعه از پوشش بیمه‌های درمانی و تامین اجتماعی مناسب حمایت می‌کنیم. ما خواهان آزادی اعضای زندانی کانون نویسندگان ایران، روزنامه‌نگاران و سینماگران بازداشت شده هستیم.

۱۷- در حال حاضر، سیاست خارجی حکومت متکی بر راهبرد «نگاه به شرق»، مهار نسبی تنش با «غرب» و تعدیل در تنش‌زایی‌ها با حکومت‌های عربی و در راس آن‌ها عربستان سعودی است. این مهار و تعدیل نه به معنی تغییر رویه‌ی دیرینه، بلکه اقتضای منطق «سازش در خارج، سرکوب در داخل»، بن‌بست‌ها در رویکرد «عمق استراتژیک» و نیز ناشی از نیاز دولت چین به تنش زدایی در منطقه است. با تشدید تنگناهای داخلی رژیم، تداوم تنش زدایی گفته شده منتفی نیست. این روند در کنار صلبیت نسبی در مناسبات پایه‌ای جهانی - ناشی از تشدید رقابت بین آمریکا و چین و جنگ اوکراین - در عین تنگناها، حاوی برخی مفرها برای جمهوری اسلامی جهت تخفیف بحران‌های آن

است. علیرغم دشواری‌های بسیار، از سرگیری مذاکرات برای "احیای برج‌ام" منتفی و مشروط به خاتمه‌ی جنگ در اوکراین نیست. ما تأمین منافع ملی کشورمان را در برقراری یک صلح پایدار در خاورمیانه و جهان و عادی سازی رابطه با کشورهای غربی و همه‌ی دولت‌های جهان می‌دانیم. در این راستا، تنش‌زدائی در مناسبات با غرب و عموم کشورهای منطقه به شمول اسرائیل، در گرو پایان دادن به حضور نظامی در کشورهای منطقه و خاتمه دادن به سیاست "عمق استراتژیک" و پایبندی به الزامات تأمین منافع ملی کشور است.

(۲) اساسنامه:

اساسنامهٔ حزب چپ ایران

فصل اول: نام و نشان (آرم)

ماده ۱- نام: حزب چپ ایران

ماده ۲- نشان و یا آرم : ستاره پنج پر مزین به پر ه های رنگی

فصل دوم: تعریف

ماده ۱- حزب چپ ایران از وحدت «سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)»، «کنشگران چپ» و «سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران - طرفداران وحدت چپ» در ۱۱ فروردین ۱۳۹۷ بنیان‌گذاری شد. حزب تشکل داوطلبانهٔ افرادی است که کلیات سند «راستاهای عمومی برنامه» را پذیرفته و موازین اساسنامه را پایهٔ مناسبات حزبی قرار می‌دهند.

فصل سوم: موازین حزبی اساسنامه

ماده ۱- مناسبات درونی حزب بر پایهٔ موازین دموکراتیک پی‌ریزی می‌شوند. حزب، آزادی بیان و عقیده را در درون خود تأمین و حقوق گرایش‌ها و فراکسیون‌ها را به رسمیت می‌شناسد.

ماده ۲- هرگونه تبعیض از جمله تبعیض جنسیتی، ملی و قومی، مسلکی و سنی در حزب مردود بوده و همهٔ اعضاء اعم از زن، مرد و دگرباش جنسی از حقوق برابر برخوردارند.

ماده ۳- همهٔ ارگان‌ها و مسئولین انتخابی در مقابل انتخاب‌کنندگان پاسخ‌گو هستند.

ماده ۴- پذیرش مسئولیت در حزب داوطلبانه بوده و اعضاء به اجبار به پذیرش مسئولیت موظف نمی‌شوند.

ماده ۵- پذیرش مسئولیت به معنای تعهد به انجام آن، رعایت موازین حزبی و امر پاسخ‌گویی است.

ماده ۶- در پیش‌برد فعالیت‌های روزمره حزب، «پذیرش داوطلبانه مسئولیت»، و «اختیار تصمیم‌گیری در چارچوب مسئولیت» راهنمای سازمان‌دهی و مدیریت حزبی است.

ماده ۷- مسئولیت‌ها در حزب دوره‌ای بوده و مسئولین برای دوره‌های محدودی انتخاب می‌شوند.

ماده ۸- مشارکت اعضاء، در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌های کلان، با تعبیه مکانیسم‌های ضرور تأمین می‌شود.

ماده ۹ - ساختار و مناسبات تشکیلاتی حزب مبتنی بر تلفیق دموکراسی نمایندگی، مشارکتی و مستقیم است.

فصل چهارم: عضویت

ماده ۱- شرایط عضویت

بند ۱- پذیرش اساسنامه و کلیات سند «راستاهای عمومی برنامه حزب»

بند ۲- داشتن حداقل ۱۶ سال سن

بند ۳- عدم عضویت در دیگر احزاب یا سازمان‌های سیاسی ایرانی که کارکرد حزبی دارند.

ماده ۲- کناره‌گیری از عضویت

بند ۱- عضویت در حزب و کناره‌گیری از آن داوطلبانه است.

بند ۲- کناره‌گیری از حزب با اعلام کتبی آن توسط عضو، رسمیت پیدا می‌کند. برای تجدید نظر و ابقا عضویت یک ماه فرصت در نظر گرفته می‌شود. پس از این مدت، کناره‌گیری قطعی است. پس گرفتن کناره‌گیری به صورت کتبی الزامی است. در صورتی که عضو مزبور پس از یکماه خواهان بازگشت به عضویت در حزب باشد، روال معمول عضوگیری در مورد او اجرا خواهد شد

ماده ۲- وظائف عضو

بند ۱- تلاش برای تحقق "راستاهای عمومی برنامه حزب"

بند ۲- پرداخت حق عضویت.

بند ۳- پای‌بندی به اساسنامه حزب.

ماده ۴- حقوق عضو

بند ۱- هر عضو حق دارد برای عضویت در ارگان‌های حزبی کاندیدا شود و به کاندیدای مورد نظر خود رأی دهد.

بند ۲- هر عضو حق دارد از مصوبات ارگان‌های منتخب خود اطلاع یافته و کارکرد آنها را مورد انتقاد قرار دهد.

بند ۲- هر عضو حق دارد نظرات خود را در نشست‌ها، سامانه‌های مجازی و نشریات حزبی با رعایت موازین و آیین‌نامه‌های مربوطه بیان کرده و منتشر کند.

بند ۴- هر عضو حق دارد نظرات خود و یا نقد مواضع حزب را در رسانه‌های غیرحزبی ابراز و منتشر کند

بند ۵- هر عضو حق دارد در اتحادهای سیاسی که مغایر با برنامه و استراتژی سیاسی حزب نباشد، فعالیت داشته باشد.

بند ۶- هر عضو حق دارد در نهادهای مدنی، که اهداف آن‌ها مغایر با اهداف و "راستاهای عمومی برنامه" حزب نباشند، فعالیت نماید.

بند ۷- هر عضو حق دارد از گزارش، شکایت و یا تصمیم‌گیری مربوط به خود مطلع شود و در دفاع از حقوق خود، با استناد به اساسنامه اقدام کند.

ماده ۵- روند پذیرش عضویت

بند ۱- تقاضای کتبی متقاضی با پر کردن فرم عضویت،

بند ۲- معرفی متقاضی عضویت توسط دو عضو حزب،

بند ۳- بررسی و تصمیم‌گیری در مورد تقاضای عضویت توسط ارگان مورد تأیید هیئت سیاسی - اجرائی، (کمیسیون عضوگیری)

تبصره ۱: کمیسیون عضوگیری موظف است ظرف حداکثر شش ماه به تقاضای عضویت رسیدگی نماید.

تبصره ۲: بعد از پذیرش عضویت، متقاضی از کلیه حقوق عضو برخوردار خواهد شد.

فصل پنجم: ساختار تشکیلاتی

ماده ۱- کنگره

بند ۱- کنگره عالی‌ترین ارگان تصمیم‌گیری حزب است که دو سال یک بار برگزار می‌شود.

بند ۲- وظایف کنگره عبارتند از:

- بررسی گزارش کارکرد ارگانهای منتخب خود،

- تصویب برنامه، اساسنامه و تغییرات در آنها،

- تصویب جهات عمومی سیاست‌های حزب و قطعنامه‌ها،

- رسیدگی به پیشنهادهای و قراردادهای ارائه شده از جانب اعضا

و ارگان‌های حزبی،

- انتخاب شورای مرکزی، هیئت رسیدگی به شکایات و

داوری، کمیسیون معرفی کاندیداها و هیئت نظارت مالی.

تبصره ۱) ارگان‌های منتخب کنگره در مقابل کنگره پاسخگو هستند.

تبصره ۲) کاندیداهای عضویت در ارگانهای مزبور، لازم است حداقل ۳ سال سابقه عضویت در حزب و فعالیت در ارگانهای حزب را داشته باشند.

تبصره ۳) عضو حزب نمیتواند همزمان عضو دو ارگان از ارگانهای منتخب کنگره باشد.

بند ۳ - برای عضویت در نهادهای منتخب کنگره کسب اکثریت مطلق آرای کنگره ضروری است. در نهادهای حزبی سهمیه ۳۰ درصدی برای زنان در نظر گرفته می‌شود. برای تامین این سهمیه، اخذ حداقل ۳۰ درصد آرا ضروری است.

بند ۴ - عضو حزب نمیتواند بیش از سه دوره متوالی به عضویت شورای مرکزی حزب و مسئولیت گروه کار مرکزی برگزیده شود.

تبصره ۱: بعد از یک دوره عدم عضویت در شورای مرکزی و یا مسئولیت گروه کار مرکزی، اعلام نامزدی و گزینش دوباره بلامانع است.

تبصره ۲: مبنای اجرا از کنگره اول حزب است.

بند ۵ - برنامه و تغییرات در آن با ۶۰ درصد، اساسنامه با دو سوم و تغییرات در آن با ۶۰ درصد آرا کنگره تصویب می‌شوند. سایر تصمیمات کنگره با رأی اکثریت مطلق و یا رأی نسبی تصویب می‌شوند.

بند ۶ - کنگره فوق‌العاده به درخواست شورای مرکزی (با رأی اکثریت مطلق) و یا یک سوم از اعضای حزب برای بررسی و تصمیم‌گیری پیرامون یک یا چند موضوع معین برگزار می‌گردد.

تبصره: آیین‌نامه کنگره حزب برای کنگره فوق‌العاده نیز معتبر است.

بند ۷ - شورای مرکزی مجاز نیست برگزاری کنگره را بیش از سه ماه به تأخیر بیاورد.

تبصره ۱: شورای مرکزی موظف است تا حداکثر سه ماه بعد از دریافت درخواست کنگره فوق‌العاده، آن را فرا بخواند.

تبصره ۲: در صورت امتناع شورای مرکزی از برگزاری کنگره اعم از عادی یا فوق‌العاده، یک سوم اعضای حزب حق دارند کنگره را فراخوانده، آن را تدارک دیده و برگزار نمایند.

ماده ۲- شورای مرکزی

بند ۱- شورای مرکزی عالی‌ترین ارگان حزبی در فاصله دو کنگره است و فعالیت‌های حزب را در چارچوب مصوبات کنگره هدایت می‌کند. شورای مرکزی و رارگان‌های تحت مسولیت آن تا پایان کنگره و تحویل مسولیت به شورای منتخب جدید به این وظیفه خود عمل می‌کند. شورای مرکزی منتخب کنگره موظف است حداکثر یکماه پس از کنگره اولین نشست خود را برگزار کرده و مسولیت را از شورای قبلی تحویل بگیرد.

بند ۲- وظایف شورای مرکزی عبارتند از:

- تدوین سیاست‌های عمومی حزب در چارچوب مصوبات کنگره،

- انتخاب هیئت سیاسی - اجرائی و نظارت بر کارکرد آن،

- تدارک و برگزاری کنگره،

بند ۳- هر گاه به دلایلی جای یک یا چند نفر از اعضای شورای مرکزی خالی بماند، شورای مرکزی

مجاز است از بین داوطلبین عضویت برای شورای مرکزی در آخرین کنگره، به ترتیب آرای کنگره، با اکثریت دو سوم آراء ترکیب خود را ترمیم کند.

بند ۴- مسئول یا نماینده هر واحد کشوری و مسئول گروه کار مرکزی که عضو شورای مرکزی نیستند، مشاورین شورای مرکزی محسوب می‌شوند.

ماده ۲ - هیئت هماهنگی شورای مرکزی

بند ۱ - شورای مرکزی از بین اعضای خود سه نفر را به عنوان هیئت هماهنگی شورای مرکزی، با رأی مخفی انتخاب می‌کند. اعضای هیئت هماهنگی شورای مرکزی نمی‌توانند عضو هیئت سیاسی - اجرائی باشند.

بند ۲ - وظایف هیئت هماهنگی شورای مرکزی عبارتند از:

- فراخواندن و مدیریت جلسات شورای مرکزی،

- پی‌گیری و نظارت بر اجرای مصوبات شورای مرکزی،

- فراهم آوردن امکان نظارت شورای مرکزی بر کارکرد هیئت سیاسی - اجرائی،

- تهیه گزارش از جلسات شورای مرکزی و ارائه آن به اعضای حزب.

ماده ۴- دفتر شورای مرکزی حزب

بند ۱- "دفتر شورای مرکزی حزب چپ ایران" وظیفه اطلاع رسانی بیرونی، ارتباط با رسانه‌ها، دعوت‌ها و نامه‌نگاری‌های شورای مرکزی و هسا را بعهده دارد و کانال مراجعه به حزب است.

بند ۲- مسئولین هسا و هیئت هماهنگی شورای مرکزی مجازند، هر یک در محدوده ارگان تحت مسئولیت خود و با اطلاع رسانی به دیگری، از امضای "دفتر شورای مرکزی حزب چپ ایران" استفاده کنند.

ماده ۵- هیئت سیاسی - اجرائی

بند ۱- شورای مرکزی هیئت سیاسی - اجرائی را از میان اعضای خود انتخاب می‌کند. هیئت سیاسی - اجرائی مسئول هدایت سیاسی - تشکیلاتی حزب در فاصله میان اجلاس شورای مرکزی، در چارچوب "راستاهای عمومی برنامه"، "اساسنامه"، مصوبات کنگره و شورای مرکزی است.

تبصره: تعداد اعضای هیئت سیاسی - اجرائی نباید بیش‌تر از یک سوم اعضای شورای مرکزی باشد.

بند ۲- هیئت سیاسی - اجرائی مسئولیت سیاست‌ورزی، هدایت و نظارت بر تشکیلات حزب، گروه‌های کار، امور مالی و نمایندگی حزب در مناسبات با دیگر احزاب، سازمان‌ها و نهادها را در فاصله میان دو نشست شورای مرکزی به عهده دارد.

بند ۳- شورای مرکزی تعداد اعضای هیئت سیاسی - اجرائی را تعیین می‌کند.

ماده ۶ - سازماندهی اعضای حزب

بند ۱- اعضای حزب در سه نهاد سازماندهی می‌شوند:

(الف) - گروه‌های کار مرکزی

(ب) - واحدهای محلی

(ج) - گروه‌های برنامه‌ای و پژوهشی

ماده ۷- گروه‌های کار مرکزی

بند ۱- هیئت سیاسی - اجرائی (هسا) برای پیشبرد مسئولیت‌هایش، گروه‌های کار مرکزی را تعیین و ترکیب آنها را از میان اعضای داوطلب حزب انتخاب می‌کند. گروه‌های کار مرکزی تحت مسئولیت هسا، وظائف خود را پیش می‌برند.

بند ۲- وظائف گروه‌های کار مرکزی عبارتند از: پیشبرد برنامه گروه کار، تدوین سیاست، تصمیم‌سازی برای هسا و ارائه پیشنهاد برای تدقیق و تکمیل سند برنامه‌ای حزب (راستاهای عمومی برنامه) در حوزه فعالیت‌شان.

بند ۳- گروه‌های کار مرکزی در حوزه مسئولیت‌شان و در چارچوب سیاست‌های شورای مرکزی و هسا، از حق موضع‌گیری برخوردارند.

بند ۴- مسئول گروه کار مرکزی توسط هسا انتخاب می‌شود و یا توسط گروه کار مرکزی پیشنهاد و به تأیید هسا می‌رسد. عضو حزب نمی‌تواند عضو بیش از دو گروه کار مرکزی باشد. گروه کار مرکزی یکی از اعضای خود را به عنوان معاون مسئول انتخاب می‌کند.

بند ۵- گروه‌های کار مرکزی برای پیشبرد فعالیت‌های خودبخش‌های مختلف گروه کار را تشکیل می‌دهند. مسئولین بخش‌ها، عضو گروه کار مرکزی خواهد بود.

تبصره ۱: گروه‌های کار مرکزی موظفند همه داوطلبان را در بخش‌های مختلف گروه کار مرکزی سازماندهی کنند.

تبصره ۲: در صورت داوطلب بودن اعضای جدید برای گروه کار مرکزی، یک سوم اعضای گروه از میان داوطلبین جدید انتخاب خواهد شد.

تبصره ۳: در مواردی که تعداد داوطلبین برای گروه کار مرکزی بیش‌تر از ۹ نفر است، داوطلبین از میان خود ۹ نفر را برای گروه کار انتخاب می‌کند.

بند ۶ - نظارت هیئت سیاسی - اجرائی بر گروه‌های کار مرکزی و هماهنگی میان گروه‌های کار مرکزی از جمله با سازوکارهای زیر صورت می‌گیرد:

ارائه گزارش منظم جلسات گروه‌های کار مرکزی به هسا، بررسی عملکرد گروه‌های کار مرکزی در جلسات هسا در زمان‌های تعیین شده، شرکت اعضائی از هسا در جلسات گروه‌های کار مرکزی و ارائه گزارش به هسا و برگزاری جلسات هماهنگی گروه‌های کار مرکزی.

ماده ۸- واحدهای محلی

بند ۱- واحدهای محلی در هر محل (شهر و کشور) با شرکت حداقل ۳ عضو تشکیل می‌شوند.

بند ۲- واحدهای محلی از میان اعضای خود، یک نفر را بعنوان مسئول و رابط با گروه کار سازماندهی و تشکیلات و سایر ارگانهای حزبی انتخاب می‌کنند. مسئول واحد محلی گزارش فعالیت‌های واحد را از طریق گروه کار تشکیلات و سازماندهی به هسا ارائه می‌دهد.

بند ۳- واحدهای محلی از حق تصمیم‌گیری در حوزه جغرافیایی فعالیت خود در چارچوب "راستاهای عمومی برنامه"، "اساسنامه" و مصوبات کنگره برخوردارند. فعالیت واحدهای محلی در حوزه

های کاری مربوط به گروه‌های کار مرکزی، در هماهنگی با آن ها صورت می‌گیرد.

ماده ۹- گروه‌های برنامه‌ای و پژوهشی

بند ۱- گروه‌های برنامه‌ای و پژوهشی در موضوعات معین از جمله موضوعات برنامه‌ای و مسائل حزبی با داوطلبی حداقل ۳ عضو حزب فارغ از محدوده جغرافیایی و از جمله بشکل مجازی، تشکیل می‌شوند.

بند ۲- گروه‌های برنامه‌ای و پژوهشی برای پیشبرد فعالیت‌های حزب تشکیل می‌شوند و حاصل کار خود را در اختیار هسا قرار می‌دهند و یا در رسانه‌های حزبی منتشر می‌کنند.

بند ۳- از پژوهشگران و کارشناسان دوستدار حزب برای همکاری در گروه‌های برنامه‌ای و پژوهشی دعوت می‌شود.

بند ۴- گروه‌های برنامه‌ای و پژوهشی از میان اعضای خود، یک نفر را بعنوان مسئول هماهنگی انتخاب می‌کنند.

تبصره: آئین‌نامه عمومی برای واحدهای محلی و هم‌چنین گروه‌های برنامه‌ای و پژوهشی توسط گروه کار مرکزی سازماندهی و تشکیلات تهیه و به تائید هسا می‌رسد.

ماده ۱۰- نهاد رسیدگی به شکایات و داوری «رشد»

بند ۱- نهاد رسیدگی به شکایات و داوری «رشد»، در کنگره انتخاب می‌شود.

بند ۲- تعداد اعضای این نهاد ۵ نفر است.

بند ۳- «رشد» برای رسیدگی و داوری پیرامون شکایات کتبی اعضای «حزب چپ ایران» از یکدیگر، اعضا از ارگان‌ها و بالعکس، به شرط آنکه مبنای دعوی و شکایت، فعالیت و زندگی تشکیلاتی باشد، تشکیل می‌گردد.

بند ۴- داوری «رشد» برای همه اعضا و ارگان‌های سازمان از اعتبار برخوردار است. تنها کنگره حق تجدیدنظر در مورد داوری «رشد» را دارد.

ماده ۱۱ - کمیسیون نظارت مالی

بند ۱- کمیسیون نظارت مالی توسط کنگره انتخاب می‌شود.

بند ۲- وظیفه این کمیسیون حسابرسی و بازرسی اسناد و مدارک مالی حزب است. کمیسیون نظارت مالی سالانه نتیجه حسابرسی خود را به اطلاع شورای مرکزی می‌رساند.

بند ۳- کمیسیون نظارت مالی دارای ۳ عضو بوده و اعضای آن نمی‌توانند همزمان عضو گروه کار مالی منتخب هیئت سیاسی - اجرایی باشند.

بند ۴- کمیسیون نظارت مالی حق دسترسی به تمامی اسناد و مدارک مالی حزب را داراست.

ماده ۱۲ - کمیسیون معرفی کاندیداها

بند ۱- وظیفه کمیسیون معرفی کاندیداها ("کمک") مراجعه به تمام اعضای واجد شرایط حزب جهت تهیه لیست کاندیداتوری برای عضویت در ارگان‌های منتخب کنگره: شورای مرکزی، نهاد رسیدگی به شکایت و داوری ("رشد")، کمیسیون نظارت مالی و "کمک" و همچنین ارائه اطلاعات لازم از کاندیداها به کنگره است.

تبصره ۱: کمیسیون برای جمع‌آوری اطلاعات لازم از کاندیداها، پرسش‌نامه تهیه کرده و آن را به اطلاع شورای مرکزی می‌رساند.

تبصره ۲: "کمک" مجاز به ارائه ترکیب معینی از میان کاندیداها برای عضویت در ارگان‌های حزبی و نیز تبلیغ له یا علیه هیچ کاندیدائی نیست.

بند ۲- تعداد اعضای "کمک" ۵ نفر است و توسط کنگره انتخاب می‌شوند.

بند ۳- "کمیسیون معرفی کاندیداها" حق مراجعه مستقیم به اعضای حزب را داراست و اجرای آن را در هماهنگی با شورای مرکزی پیش خواهد برد.

فصل ششم: گرایش و فراکسیون

ماده ۱- گرایش و فراکسیون، گروهی از اعضای حزب را دربر می‌گیرد که دست‌کم در یکی از عرصه‌های مسائل دیدگاهی، برنامه‌ای، سیاسی و یا مسائل تشکیلاتی با یکدیگر اشتراک نظر پایدار و متفاوت از اسناد مصوبه حزب در این حوزه‌ها دارند. فراکسیون با پلاتفرم، نام و هویت جمعی و سازمان‌یافتگی تعریف می‌شود. گرایش فاقد این مشخصه‌ها است. گرایش می‌تواند با تصمیم حاملان آن به تشکیل فراکسیون بیانجامد.

ماده ۲- رسمیت فراکسیون با احراز شرایط نامبرده در بند یک توسط شورای مرکزی و یا کنگره اعلام می‌شود.

ماده ۳- فعالیت فراکسیون علنی است و موازین حاکم بر مناسبات درونی فراکسیون همان موازین مندرج در اساسنامه است. فراکسیون بجز سازماندهی درونی خود، حق ایجاد بدنه تشکیلاتی جدا از تشکیلات حزب و دریافت حق عضویت را ندارد. در صورت نیاز، حزب بودجه‌ای برای فعالیت فراکسیون منظور می‌کند.

ماده ۴- فراکسیون از حق تشکیل جلسه برای تبادل نظر و تدوین اسناد برخوردار است. جلسات فراکسیون به اطلاع اعضای حزب

می‌رسد و اعضای حزب می‌توانند در جلسات آن شرکت کنند.

ماده ۵- فراکسیون می‌تواند از امکانات حزب برای تبلیغ نظرات خود استفاده کند. ولی مجاز به راه‌اندازی رسانه مستقل از حزب نیست. فراکسیون‌ها در نشر و بیان نظرات و مباحث خود، از حقوق برابر برخوردارند.

ماده ۶- فراکسیون مجاز به همکاری و اتحاد با نیروهای سیاسی منفرد و متشکل نیست.

ماده ۷- چنانچه فراکسیون اساسنامه را نقض کند و تذکرات موثر نیافتد، شورای مرکزی فعالیت آن را تعلیق و تصمیم‌گیری در مورد ادامه و یا توقف فعالیت فراکسیون را به کنگره ارجاع می‌دهد.

ماده ۸- فراکسیون‌ها به نسبت اعضاء خود می‌توانند در شورای مرکزی حزب نماینده داشته باشند.

فصل هفتم: همه‌پرسی

ماده ۱- همه‌پرسی از اعضای حزب برای تصمیم‌گیری در موضوع معین انجام می‌گیرد. نتیجه همه‌پرسی الزام‌آور است.

تبصره: انتخاب مسئولین حزبی مشمول همه‌پرسی نمی‌شوند.

ماده ۲- با تصمیم کنگره، شورای مرکزی و یا به درخواست یک سوم اعضای حزب، همه‌پرسی به اجرا گذاشته می‌شود

ماده ۳- همه‌پرسی تحت مسئولیت شورای مرکزی، نظارت "رشد" و توسط گروه کار سازماندهی و تشکیلات برگزار می‌شود.

ماده ۴- همه‌پرسی با شرکت حداقل ۶۰ درصد اعضای حزب اعتبار می‌یابد و با احراز حداقل ۶۰ درصد آرای مثبت شرکت‌کنندگان به یک گزینه، بشرطی که تعداد آرای مثبت اخذ شده کمتر از ۴۰ درصد اعضای حزب نباشد، به نتیجه می‌رسد.

ماده ۵- گزینه رای سفید در همه‌پرسی تعبیه و جزو آرای مشارکت‌کنندگان محسوب می‌شود.

تبصره: آیین‌نامه اجرائی همه‌پرسی توسط شورای مرکزی تهیه و تصویب می‌شود

فصل هشتم: بخش مالی

ماده ۱- هزینه‌های مالی «حزب چپ ایران» از طریق حق عضویت و کمک‌های مالی اعضا و دوستداران تامین می‌شود.

ماده ۲- شورای مرکزی موظف است گزارش مالی حساب‌رسی شده را به کنگره ارائه دهد.

فصل نهم: نقض اساسنامه

ماده ۱- در صورت نقض اساسنامه توسط عضو حزب، اقدام انضباطی صورت می‌گیرد. اقدامات انضباطی عبارتند از: تذکر شفاهی، تذکر کتبی، تعلیق عضویت به مدت معین و لغو عضویت. لغو عضویت حداکثر اقدام انضباطی است.

ماده ۲- شکل دادن و مشارکت در سازماندهی اراده‌ای مغایر با مواضع حزب در بیرون از حزب، از مصادیق نقض اساسنامه است.

ماده ۳- بر مبنای بند ۲ فصل سوم اساسنامه، تبلیغ تبعیض نژادی، ملی و قومی، جنسیتی و سنی نقض اساسنامه است.

ماده ۴- در صورت عدم پرداخت حق عضویت طی شش ماه متوالی بدون دلیل موجه، عضویت لغو می‌شود.

ماده ۵- لغو عضویت با پیشنهاد واحد پایه و تایید گروه کار سازماندهی و تشکیلات، موضوعیت یافته و با تصمیم‌گیری شورای مرکزی صورت عملی پیدا می‌کند. عضو اخراج شده حق دادخواهی به ارگان «رشد» را دارد. در صورت اعتراض عضو اخراج شده به حکم «رشد»، حکم قطعی توسط کنگره داده خواهد شد.

فصل دهم: انحلال «حزب چپ ایران»

ماده ۱- انحلال «حزب چپ ایران» با رای موافق حداقل ۷۵ درصد اعضای آن امکان‌پذیر است.

این اساسنامه با ۹ فصل و ۱۱۰ بند و ۴ تبصره به تاریخ ۱۲ فروردین ماه ۱۳۹۷ در کنگره بنیانگذار با ۸۲.۱ درصد آراء موافق اعضای کنگره به تصویب رسید.

تغییرات در این اساسنامه با ۱۰ فصل ۴۹ ماده، ۵۷ بند و ۱۸ تبصره در کنگره دوم حزب به تاریخ ۱۴ آبان ۱۴۰۰ با ۸۲.۵ درصد آراء موافق اعضای کنگره به تصویب رسید.

همچنین این اساسنامه با ۱۰ فصل ۵۰ ماده، ۶۱ بند و ۱۹ تبصره در کنگره سوم به تاریخ ۱۴ خرداد ۱۴۰۲ با ۹۶ درصد آراء موافق اعضای کنگره به تصویب رسید.

پیوست اساسنامه

تعاریف

تعریف برخی مفاهیم به کار گرفته شده در این اساسنامه:

۱. مصوبات کنگره به تمامی تصمیم‌ها از جمله برگماری‌ها گفته می‌شوند که با رای اکثریت اعضای کنگره اخذ شده باشند.

۲. رای اکثریت عبارت است از :

الف) اکثریت مطلق، یعنی آرای بیش از پنجاه درصد

ب) اکثریت نسبی، یعنی بیشترین رای در میان گزینه‌های رای‌گیری؛

ج) اکثریت موردی، در موارد خاص که در اساسنامه و آیین‌نامه کنگره تعریف شده اند،

۳. آیین‌نامه‌ها اسنادی هستند که موضوعات حوزه فعالیت و ضوابط کار هر ارگان حزبی را مشخص می‌کنند. آیین‌نامه‌ها توسط خود ارگان حزبی برپایه اساسنامه حزب، تدوین و در همان ارگان تصویب می‌شوند و مفاد آیین‌نامه‌ها نباید با بندهای اساسنامه در تناقض باشند.

۴. سند «راسناهای عمومی برنامه» حاوی اهداف، ارزش‌ها و دیدگاه‌های حزب همراه با خطوط کلی برنامه پیشنهادی ما برای تحول دموکراتیک و عدالت محور در کشور است.

۵. ساختار، موازین و مناسبات حزبی در واقع همان مفادی هستند که در اساسنامه حزبی مندرج بوده و روابط متقابل اعضا و ارگانها را در درون حزب نظام‌مند می‌کنند.

۶. دموکراسی نمایندگی در اساسنامه به معنی این است که ارگان‌های اداره‌کننده حزب در فاصله دو کنگره، توسط نمایندگان کنگره انتخاب می‌شوند. ارگان‌های منتخب در مقابل کنگره و اعضا پاسخگو هستند و تصمیمات در ارگان‌های حزب با رای اکثریت اعضای آن اتخاذ می‌شوند.

۷. منظور از دموکراسی مشارکتی، تامین شرایط و سازوکارهای لازم برای تاثیرگذاری و مشارکت اعضا در حیات حزبی است.

۸. منظور از دموکراسی مستقیم مراجعه مستقیم به اعضای حزب در موضوع معین از طریق همه‌پرسی است.

۹. نهاد حزبی، ارگانی است که یا در اساسنامه پیش‌بینی شده و یا توسط کنگره، شورای مرکزی و یا هیئت سیاسی اجرایی برای پیشبرد وظیفه یا وظایف معین برای مدت معین، تشکیل می‌شود.